

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 106. Sanctus Carolus Scalenses Canonicos visitans, eosque ad pristinam disciplinam revocans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

que purpuram Romanam procurabat: cum autem Operarios quæreret, qui ipsum in ferendo Pastoralis officii onere sustentarent, ex hisce Religiosis quatuordecim Patres Mediolanum accersebat, eisque primo Ecclesiam, domumque sanctæ Mariæ ad portam Romanam concessit: postea vero sancti Antonii ædes unacum Abbatia annexa donavit: porro antequam advenirent Theatini, sanctus hic Archiepiscopus ad eandem urbem advocabat Patres Jesuitas, quibus Ecclesiam sancti Fidelis attribuit, cum autem illa ad recipiendum tam frequentem populum illuc confluentem, prout ferme semper in novis foundationibus contingere solet, nimis angusta esset, sanctus Carolus aliam Ecclesiam juxta delineationem Peregrini celebri Architecti construi fecit, primumque fabricæ lapidem ipse die quinta Julii anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo nono posuit: ubi postmodum Carolus suam Abbatiam dimisit, & eandem, impetrata Pontificis venia, horum Patrum Collegio uniebat.

§. CVI.

Sanctus Carolus Scalenses Canonicos visitans, eosque ad pristinam disciplinam revocans.

Ff 3 Medio-

Sæcul. XVI.
A. C. 1569.

Mediolani erat Ecclesia Collegiata vulgo dicta de sancta Maria de scala, quam quædam ejusdem Nominis Matrona Barnabæ Vicecomitis Mediolanensis Proceris uxor fundaverat: jus vero Patronatus pro hisce Canonicibus spectabat ad Hispaniæ Regem, tanquam Mediolanensem Ducem, qui etiam Clericos Archiepiscopo nominandi jus habebat, unde hic ad illius nominationem Beneficia conferebat: porro Franciscus Sfortia hujus nominis secundus a summo Pontifice in horum Canonicorum favorem plura obtinuit privilegia, ex quibus erat præcipuum, ut cujus illi ab Ordinarii jurisdictione erant exempti.

Giussano
l. 1. c. 20.

Verum cum Clemens VII. Anno Christi millesimo quingentesimo trigésimo primo in suo diplomate hanc gratiam sequenti hac conditione limitasset: *Si noster Venerabilis Frater Mediolanensis Archiepiscopus disertis verbis consentiat*, eorum autem nullus unquam consensum suum hucusque dedisset, hinc præfatum privilegium suo caruit effectus: porro cum Canonici vitæ licentia essent dissoluti, eos sanctus Cardinalis ad priusnam vitæ sanctimoniam reducere aggrediebatur: eapropter eis significari iussit diem, qua apud illos Episcopalem visitationem incipere vellet.

let: ast hi existimatam exemptionem obtendentes Pastoralis huic juri obfistebant. Hac eorum repulsa motus Cardinalis nonnihil hæerebat: ne ergo quid temere aggredetur, cum Doctoribus una congregatis de jure suo consultabat, cunctis autem censentibus, ejusmodi jus extra omne dubium esse positum, ipse cum majori adhuc securitate rem perfecturus datis literis Papam desuper certiozem reddidit. Hic ea de re specialiter Romæ Congregationem haberi voluit, ubi rationibus ultro, citroque mature discussis, Papa per Ormanettum Borromæo significari jussit, quod ipsius jus nulli controversiæ obnoxium esset, proin apud Canonicos Scalenses suam visitationem inchoare valeret. Accepto hoc responso, Carolus illis adhuc duorum Mensium inducias concedebat, ut haberent tempus ponderandi, nullum sibi exemptionis privilegium suffragari, ac proin populi offensionem devitandi, ac sese submittendi propositum concipere possent.

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

§. CVII.

Horum Canonorum insolentia contra sanctum Carolum Borromæum.

Hæc mora optato frustrabatur successu, quippe Canonici veteris disciplinæ

*Giusfanol. c.
Ciacon. t. 3.
pag. 893.*

Ff 4

re-